БОГОМЛАДЕНАЦ

ЧАСОПИС ЗА ДЕЦУ ⁘ ПРАВОСЛАВНА ЕПАРХИЈА КРУШЕВАЧКА
Број 13 ⁘ јануар 2020. године

Благословом Његовог Преосвештенства
Епископа крушевачког Господина Давида

БОГОМЛАДЕНАЦ

Часопис за децу ⁘ Православна Епархија крушевачка

Издавач:
Епархија крушевачка

Уредник:
Протојерej-ставрофор Радиша Јовановић

Помоћник уредника:
Раде Јовановић

Редакција:
Протојерej ставрофор Драги Вешковац
Протојерej ставрофор Ђорђе Милојковић
Протојерej Александар Величковић

Илустрације:
Јасмина Ђокић, Асканио Поповић,
Фреска Рођења Христовог, Пећка Патријаршија,
на 7. страници

Ликовно уређење, припрема и штампа:
Интерклима-графика, Врњци

Тираж:
3.000

ISSN 2334-9875

Сви писани радови у овом броју ауторски су и подлежу Закону о заштити ауторских права. Њихово објављивање могуће је само са писменом дозволом аутора. Потписани радови изражавају ставове аутора.

Часопис „Богомладенац“, Епархија крушевачка
Доситејева 1, 37000 Крушевац, тел. 063/8073124
E-mail: casopisbogomladenac@gmail.com

Реч Епископа

…Нека би нам овогодишњи празник Рождества Христовога свима донео повећање вере, наде и љубави, радости и трпљења у ношењу крста – нашег најчаснијег и највреднијег одликовања. Наш крст је с једне стране везан за Рођење Господа Исуса Христа, а с друге стране за Његово Васкрсење, и у наставку за Његов Други долазак. Припремајмо се за тај Долазак као деца, еда бисмо Господа дочекали као деца, Богом Оцем вођена. Амин.

(из беседе на Божић у Саборном храму у Крушевцу)

Повежимо појмове и нађимо решење:

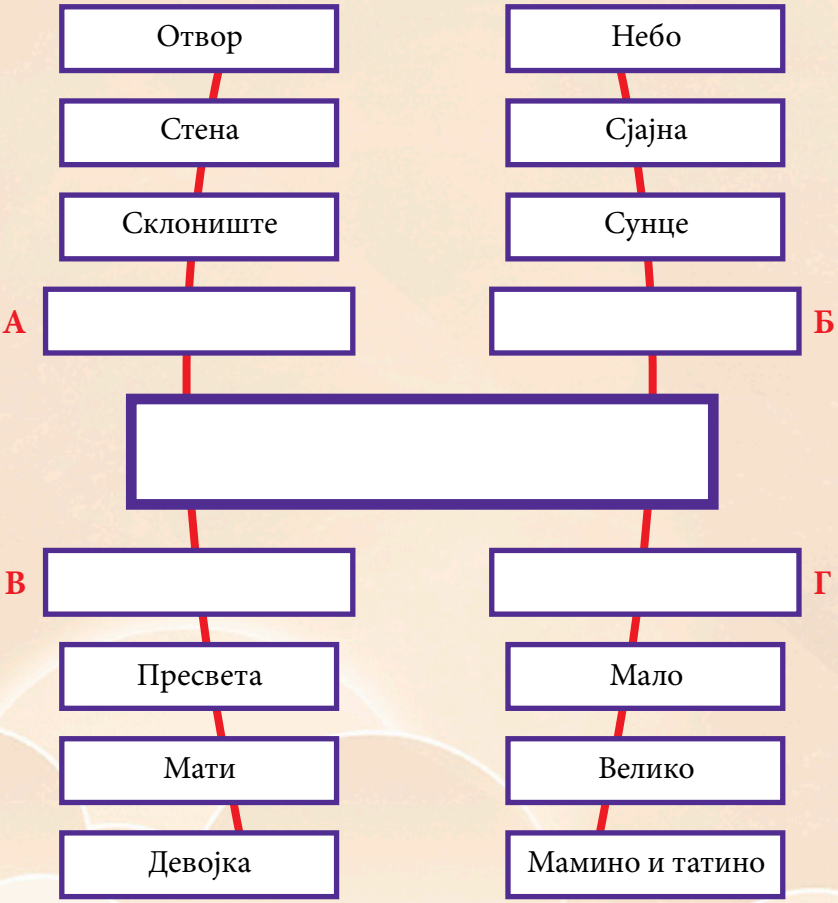

(Решење је на 32. страници)

БОЖИЋ

Божић милост оглашава,
на радост свих људи.
Бог дође да спасава,
а не да нам суди.

У тој ноћи за све нас
чудо се догоди:
Роди нам се Христос Спас!
– Заиста се роди!

свештеник Радиша Јовановић

ВИТЛЕЈЕМСКИ ПАСТИРИ

Вече над Витлејемом било је мирно. Трепераве звезде смерно су ћутале. И стада на витлејемским пашњацима утонула су у сан. Тишину је благо реметило пуцкетање ватре на пропланку, која је светлошћу обасјавала добродушна лица неколицине пастира. Они нису спавали. Стражарили су да би од звери сачували своје стадо.

Њихов живот протицао је далеко од светске вреве, у којој се људи труде да стекну иметак и задовољство, не обазирући се хоће ли тиме угрозити друге. Напротив. Бринули су једни о другима, међусобно се помагали. Били су спокојни када нема дивљих звери, радосни када се стадо умножавало, срећни када би их Господ сачувао од невоља. То не значи да су били равнодушни према другим људима. Молили су се Богу, и желели добро читавом свету.

То вече било им је сасвим обично. Али не за дуго. Док су једни мотрили према стоци а други посматрали пламен који је догоревао и дозвољавао мраку да лагано приступа, наједном их обасја невиђена светлост. Јер анђео Господњи стаде између њих, а слава Господња беше та која их је обасјала. Пастири се нађоше у чуду и испуни их велики страх. Нису се надали да ће икада бити удостојени оваквог виђења. Били су свесни да не сањају и да сви опажају исто.

Видевши колико су изненађени и уплашени, анђео им се обрати и рече: „Не бојте се, јер вам, ево, јављам радост велику која ће бити свему народу. Јер вам се данас роди Спас, који је Христос Господ, у граду Давидову. И ово вам је знак: наћи ћете дете повијено где лежи у јаслама.“

Уједанпут се са анђелом појавило мноштво небеске анђелске војске, и хвалили су Бога дивним и умилним гласовима и нечувено лепом мелодијом, говорећи:

„Слава на висини Богу,
и на земљи мир,
међу људима добра воља“.

Хитро, готово наједном, као што су се и појавили, анђели отидоше од њих на небо. Пређашњи страх код пастира заменила је радост. И одмах се договорише да оду до Витлејема, да виде то што се догодило и што им је Господ објавио.

Стигли су до своје пећине, где су са стадом боравили када би наступиле хладније ноћи. Унутра је горела ватра. При њеној светлости угледали су младу жену, старијег човека и лепо, повијено детенце, где лежи у јаслама. Тај човек био је праведни Јосиф; жена – Пресвета Богородица Марија; а тек рођено детенце, кога је објавио анђео Божији – наш Спаситељ Господ Исус Христос.

Ушавши унутра, пастири су се одмах поклонили детету, своме Спаситељу, а затим изашли хвалећи и славећи

Бога, и објавили људима које су сретали све што су видели и што им је казано за дете. И многи су се обрадовали и дивили се ономе што су чули.

Тако је једно наизглед обично вече, у малом и неугледном граду Витлејему, због догађаја што се збио не у некој палати, већ у пећини коју су чобани користили као шталу, постало свитање једног новог дана, новог времена што је наступило због Онога ко се на слами у јаслама родио да би свет од греха и вечне смрти избавио – Син Божији у телу људском – Богочовек Исус Христос.

Многи од ваших ближњих можда и не знају за то вече, и шта се у њему збило, али године времена у коме живе мере управо почевши од њега. Јер оно што се десило тада за нас људе је тако важан догађај, да целокупну историју постојања нашег рода делимо на време које је протекло до њега, и на време које тече од њега на овамо, до наших дана. Тако ће и бити, до краја света и века.

А први које је Господ удостојио да виде тек рођеног Спаситеља нису били ни неки велики филозофи ни мудраци, већ обични, смерни људи, чистог срца и душе – витлејемски пастири. И знајмо да тако увек бива – да само људи чистог срца могу Бога видети и Бога упознати.

За све нас, кроз сва времена, те ноћи Спаситељ Христос се роди.

Ваистину се Христос роди!

свештеник Радиша Јовановић

ТОЙ ЂЕТЕЛО
ХВ

Празник Рођења Христовог – Божић – свечано се прославља и у цркви и у нашим домовима. Он је и породични празник.

Широм хришћанског света људи се труде да, ако су у могућности, празник дочекају заједно са својом породицом.

Припремамо се дугим, вишедневним постом. Водимо рачуна о храни коју употребљавамо, али и о томе како се понашамо. Пазимо да чинимо добре, а не лоше ствари. Помажемо другима.

Одлазимо редовније у цркву на молитву. На Бадње вече уносимо бадњак у наш дом.

Обичај је да родитељи неким скромним поклоном обрадују децу. Скромност је врлина великих људи.

Служба је рано ујутру, зато устанемо врло рано и одлазимо у цркву на богослужење. Ако смо се припремили, можемо и да се причестимо. Служба је лепа и свечана.

По повратку са службе очекујемо да нам дође положајник, или можда идемо да и ми полазимо некога, обрадујемо га и пожелимо му лепе ствари и добре дарове од Господа.

Присетите се како се дочекује Божић у вашем дому и у вашој цркви. А када прославите овај празник, нацртајте неки детаљ или догађај са Бадње вечери или самог божићног дана.

Рођење Твоје,
Христе Боже наш,
дарова свету
светлост разума.
Јер у њему они који
звездама служаху
од звезде се научише
да се клањају Теби,
сунцу правде,
и да упознају Тебе
с висине истока,
Господе – слава Теби.
(Тропар празника, глас 4.)

Срећне и радосне Божићне празнике жели вам
уредништво нашег и Вашег часописа
БОГОМЛАДЕНАЦ

Мир Божји – Христос се роди!
Ваистину се Христос роди!

ПОУКА[1]

Хоћу – ово је честа реч из уста Христа Спаситеља. Где год је позиван да излечи, да нахрани, да поучи или утеши, Он је увек одговарао: Хоћу!

Немој ни ти, брате, казати: Нећу, гдегод се позиваш да учиниш добро дело. Кад се позиваш да посетиш болесника (а има много болесника...), кажи: Хоћу! Или да помогнеш брату у оскудици, кажи: Хоћу! Или да помогнеш цркви, или другој корисној установи, кажи: Хоћу! Нека ти је одзив и лозинка: Хоћу! И то реци и учини радосно. То је прави хришћански позитивизам. То је спасење душе. И кад тако ти будеш говорио према браћи својој, онда ће и Бог на твоје молитве одговорити: Хоћу…

Свети владика Николај Велимировић

[1] Неколико речи преуређено је према дечјем узрасту; изворно видети у делу владике Николаја ДУХОВНИ САВЕТИ

ПОПУНИТЕ ПОЉА И ДОБИЋЕТЕ РЕШЕЊЕ

1. Држава у Африци, позната по разноврсности животињског света (и цртаном филму)
2. Најтоплији континент
3. Нама суседна држава, на северу
4. Највећи континент
5. Једна многољудна држава, позната по слоновима и тигровима
6. Наша планина, у западној Србији
7. Најхладнији континент
8. Наша река, притока Дунава
9. Заједнички назив за два континента (постојбина Индијанаца)

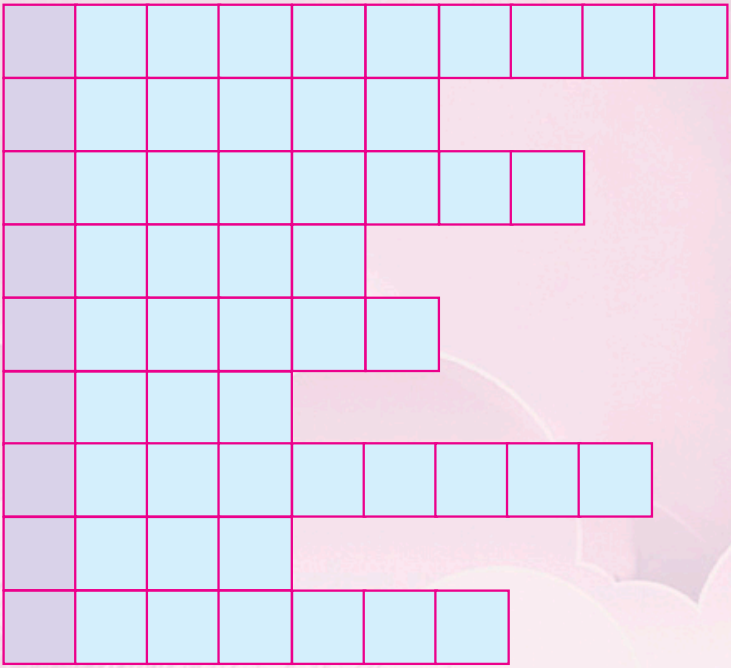

(Решење је на 32. страници)

МОЛИТВА ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ

Богородице Дјево,
радуј се, благодатна Маријо,
Господ је с тобом;
благословена си Ти међу женама
и благословен је плод утробе твоје,
јер си родила Спаситеља душа наших.

ТАТИ И МАМИ

Тата, кад прође дневник,
кад мама прелиста Моду,
хајде да причамо оне
сасвим обичне речи!
Спусти се доле, тата,
где тепих представља воду
и где се једино пред играчкама клечи.

Спусти се доле, тата.
Ту нема ко да те љути.
Можеш возити ауто
а да не гледаш знаке.
С пода полази трамвај –
онај што касни, жути,
и свуд су около шине и коловозне траке.

Остави шоље, мама... Гледај у моје очи!
Пусти комшије наше и не шапући трач.
Некад ме у огледалу иза себе уочи,
па узми мене а не даљински управљач.

Кад прође дневник,
затим – пре но што серија крене,
мене санчић зове у луди кревет мој.
Сачувај, мама, понеки осмех и за мене,
па онда гледај у шоље и телевизор свој.

Раде Јовановић

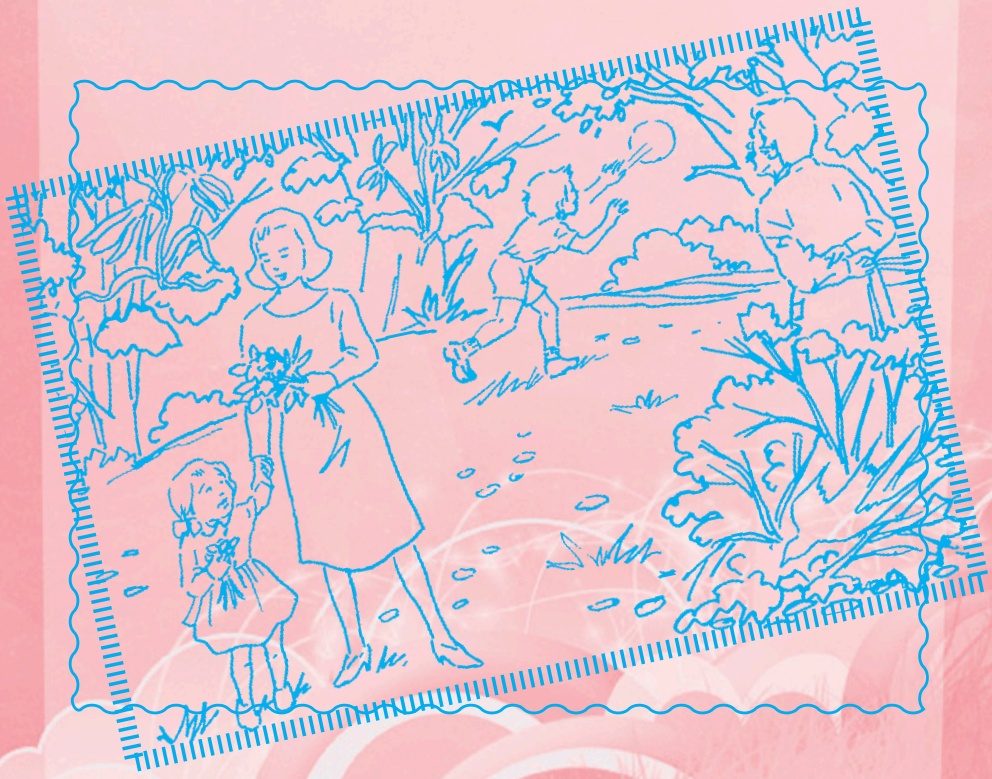

Хајде да пажљиво прочитамо песму ТАТИ И МАМИ са претходних страница, па да поразговарамо о њој. Она говори о једном детету коме недостаје пажња родитеља. Оно жели да може мало више времена да проведе са мамом и татом, да се са њима игра, дружи и разговара.

На који начин дете ставља то родитељима до знања?

.....

.....

Да ли је дете нестрпљиво? .....

Тражи ли нешто немогуће? .....

Да ли је обазриво према родитељима?

.....

.....

Како то закључујете?

.....

.....

Рекао бих да ово дете није размажено. Слажете ли се и ви?

.....

.....

.....

Већ на самом почетку песме видимо да дете разуме да родитељи имају неке своје потребе, па стрпљиво моли да после њих посвете време и њему.

Родитељи живе у свету одраслих, где има пуно обавеза и брига, али и много одговорности. Деца живе у своме свету, где има више места и времена за игру, машту и дружење.

Да ли су свет одраслих и свет деце баш у свему различити?

.....

.....

Да ли смеју да буду сасвим различити?

.....

.....

Да ли вам се чини да би сви били срећнији када би успели да се дечји свет и свет одраслих што више додирују и преклапају?

.....

.....

Како се то може постићи?

.....

.....

Недостају ли понекад и вама тренуци које бисте радо провели у игри или разговору са родитељима?

……

……

Који су то тренуци?

……

……

Можете ли да им то ставите до знања?

……

……

На који начин?

……

……

Шта бисте поручили тати из ове песме?

……

……

А мами?

……

……

Зна ли ваша мама да је она најлепша ако има времена и осмех за вас, чак и без шминке и огледала?

.....

.....

И да је тата најбољи тата чак и ако не може баш све да вам купи, али воли вас и маму?

.....

.....

Да ли родитељи смеју да проводе више времена уз даљински управљач и телевизор, или телефон, него са својом децом?

.....

.....

И, руку на срце, да ли је добро да деца проводе више времена уз екране – телевизора, телефона, таблета, рачунара – него у дружењу са родитељима или другом децом?

.....

.....

Предлог: песму ТАТИ И МАМИ прочитајте заједно са вашим родитељима. Поразговарајте и са њима о њој. Нађите заједно одговоре.

Уредник часописа

СВЕТИ МУЧЕНИК ТРИФУН

Рођен је у селу Кампсаиди у Фригији, у области Мале Азије. Живео је у првој половини трећег века. Васпитаван је у побожности и чињењу врлинских дела. Још док је био веома млад Господ га је обдарио благодаћу Светог Духа да може да чини чуда именом Божијим, исцељујући невољнике од разних болести и изгонећи демоне из људи.

У то време Гордијана, ћерка римског цара Гордијана, мучена нечистим духом, тешко се разболе. Њени родитељи су доводили најчувеније лекаре, али ови не беху у стању да јој помогну ни мало. Тада зли дух проговори из девојке рекавши да га нико не може изгнати осим младића Трифуна.

Брижни цар нареди да одмах на све стране потраже људе са тим именом, и многе довођаху, али није било помоћи док није стигао младић Трифун из Кампсаиде. Када је исцелио Гордијану, цар га је наградио многим даровима. А светитељ све дарове подели сиромасима враћајући се својој кући.

Цар Гордијан је био идолопоклоник, али није гонио хришћане. После њега је царовао Филип, а затим злогласни Декије (Деције). Овај последњи био је нарочито окрутан према хришћанима. У време његове владавине строго је поштована наредба да се убијају сви хришћани који буду приведени и не поклоне се идолима. Тада неки злобници оптужише Светог Трифуна да је хришћанин. На суђењу пред Аквилином, царским управником на истоку, светитељ храбро исповеди своју веру, због чега су га ставили на велика мучења. Оснажен молитвом и кроз помоћ од Господа, Свети Трифун је све то поднео, на чуђење и неверицу самих мучитеља. Када су видели да мучењима не могу да му науде, наређено је да га посеку мачем. Пред извршење наређења Свети Трифун се помолио и Господу предао своју душу, издахнувши пре погубљења. Било је то 250. г. по Рођењу Христовом.

Светог мученика прослављамо 1. фебруара по старом, односно 14. фебруара по новом календару.

Р. Јовановић, ОНИ НАС ЧУВАЈУ, 2004.

СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ

У селу Мркоњић у Поповом Пољу у Херцеговини живели су праведни и побожни супружници, православни Срби, Петар и Анастасија Јовановић. Те давне 1610. године, последњих дана месеца децембра, Господ им је подарио сина. Родитељи су на крштењу детету дали име Стојан. Како је дете одрастало, родитељи су га са пуно љубави васпитавали да постане добар, побожан и честит човек. Још као млад редовно је одлазио у цркву на света богослужења.

Када је мало одрастао, родитељи су одвели Стојана у оближњи манастир звани Завала да се тамо научи писме-

ности. У том манастиру било је школованих монаха и пуно вредних књига, тако да је Стојан био у прилици да се научи мудростима из Светог Писма и дела Светих Отаца, и да се упозна са књижевношћу и науком. Његова љубав према Богу и подвижничком животу још се више распламсала, па је зажелео да се замонаши.

После неког времена прешао је у манастир Тврдош, посвећен Пресветој Богородици, у коме је било седиште требињске епархије. Тамо је примио монашки чин, а приликом монашења добио је име Василије. Ускоро је удостојен ђаконског, па свештеничког чина. Предано је служио Богу, живећи строго молитвено и подвижнички, обилазио је херцеговачка села, проповедао Јеванђеље Христово, вршио богослужења, поучавао народ. Такав подвижник и проповедник био је преко потребан народу изнуреном од робовања Турцима и потурицама, а такође и опседнутом сејачима јеретичких учења. Зато је монах Василије био веома поштован.

Чувен по својој ревности за веру Христову, Василије као веома млад бива изабран и постављен за епископа требињске епархије. Са истом преданошћу наставља свој пастирски рад, без обзира на све опасности које су долазиле од стране непријатеља православне вере. Сам Господ је овог верног служитеља удостојио дара да чини чуда. Својим молитвама и духовним поукама Свети Василије је многима помогао.

Због тешких прилика у време турских прогона Свети Василије је прешао у манастир Острог у Црној Гори, који

се налазио у саставу поверене му митрополије. Окупио је око себе и друге монахе, утврдили су манастир, обновили старе и саградили нове цркве и манастирске келије.

Непрестано у најстрожијим монашким подвизима, молитви, бдењу, испосништву, Свети Василије није запоставио бригу о својој епархији и народу. Мноштво света долазило је к њему по помоћ и духовну поуку. Многи су осетили чудесну моћ његових молитви. Служио је Богу и своме народу неуморно до саме смрти. Мирно се упокојио и предао душу Господу 29. априла 1671. године.

Овог свог угодника Господ је прославио оставивши његово тело цело и нетрулежно, обдаривши га даром

чудотворства, тако да непрестано, већ вековима, безброј људи долази на поклоњење његовим светим моштима, добијајући благослов и помоћ у разним невољама. Чудесна исцелења, и телесна и душевна, која су се десила су многобројна.

А манастир са светитељевим моштима стоји и данас као сведочанство присуства Божијег овде, на земљи, посредством Духа Светог, истовремено сведочећи и милост Божију и моћ молитвеног заступништва светитеља Божијих према онима који искрено и са вером светињама приступају и за светошћу трагају.

Светитеља прослављамо 29. априла по старом, односно 12. маја по новом календару.

Р. Јовановић, ОНИ НАС ЧУВАЈУ, 2004.

ПОСЕТА МАНАСТИРИМА

Часови верске наставе најчешће се одржавају у школама, понекад и у цркви, а изузетан догађај за ученике је када у оквиру наставе посете неки манастир. Вероучитељи Далибор Ђорђевић и Сања Николић организовали су излет ученика од 1. до 4. разреда ОШ „Страхиња Поповић“ Дворане, 8. октобра 2019. године. Посетили су заједно са учитељицама и директором школе манастир Светог Романа у Ђунису и манастир Светог Стефана у Липовцу, поред Алексинца.

Тога дана настава се одвијала у природи у пријатном амбијенту манастирских порти. У манастиру Светог Романа ученике је дочекао протојереј-ставрофор Влајко Грабеж. Испричао им је укратко о манастиру и упутио

речи духовних поука о лепом понашању. У манастиру Светог Стефана са ученицима је разговарала мати Нектарија. Дан је протекао у пријатом дружењу, испуњен разним активностима.

Ученици су се вратили са излета видно испуњени радошћу. Пуни лепих утисака, о овом путовању су говорили и наредних дана са жељом да се понове овакви часови верске наставе.

вероучитељица Сања Николић

ШТА МОЖЕ УЧИНИТИ МОЛИТВА

Познавао сам једну девојчицу по имену Смиљка. Смиљка је била побожна, молила се Богу свакога јутра и вечери, а онако љупка и весела, какву су је сви знали, ничега се није бојала, јер је знала и често говорила:

– Бог је свуда и на сваком месту!

Смиљкини родитељи су лети становали изван вароши, на своме имању поред друма, одакле је отац одлазио у варош свакога дана и предвече се враћао. Кућа, у којој су боравили, била је једноставно, али пријатно уређена, собе мале, али са великим прозорима. Смиљкина соба је била на посебно лепом месту; гледала је у башту, а пред прозором је растао велики багрем, чије је гране Смиљка могла руком да дохвати. Како се Смиљка радовала том багрему! Птице су на њему свијале своја гнезда и њихове песме су је рано из сна будиле.

Смиљка је имала другарицу Марију, чији су отац и мајка рано умрли, па су је Смиљкини родитељи узели к себи. Тако је Смиљка имала с ким да се игра, а кад су родитељи одлазили од куће, Марија је била ту да пази на Смиљку, јер је била старија од ње.

Једнога дана Смиљкиног оца обавестише да му је брат нагло оболео, па он и мајка похиташе да га обиђу. Отац обећа Смиљки да ће се одмах сутрадан вратити, а мајка нек остане код чике да га негује.

Исте вечери Смиљка леже раније но обично, а кућне кључеве стави под јастук. Помоливши се Богу за здравље свога стрица, убрзо заспа...

У неко доба пробуди је громка грмљавина; напољу је беснела непогода.

– Марија, Марија! – повика Смиљка. – Пробуди се, страшно је невреме!

Нико се не одазва.

– Ах, Марија, молим те, ходи к мени! – вапила је Смиљка, али се опет нико не одазва. – О, како тврдо спава, помисли. Морам да је пробудим.

Устаде и пође ка Маријиној соби, али на пола пута, при бљеску муње и уз страшну тутњаву грома, застаде престрављена: у очевој соби налазила се нека мрачна људска прилика, са образином на лицу, која је претурала по фиокама, тумарала лево десно, опасно се осврћући око себе, као да нешто тражи.

Смиљку обузе страх, ноге је издадоше и она клекну на колена, а неки унутрашњи глас као да јој дошапну: – Помоли се свом Небеском Оцу.

На то она склопи ручице и поче да се гласно моли:

– Оче наш, који си на небу, погледај мене, малу сиротицу, како сам сама остављена, ходи к мени и реци том човеку да не чини зло! Умило-

стиви му срце, упути га на добро и опрости му овај велики грех... можда... можда га је тешка невоља довела овамо. Опрости му, Оче наш, опрости!

Велики човек разбарушене мокре косе, са образином на лицу, стајао је насред собе и слушао молитву босоноге девојчице, изговорену дрхтавим гласом.

– Ах, молим вас, немојте да учините зло! – молила га је Смиљка, држећи и даље ручице склопљене за молитву.

Немо и непомично стајао је тај странац пред дететом, а онда... онда наједном здера маску с лица, а Смиљка као да угледа крупне светле сузе на његовом бледом лицу.

– Свемогући Боже! – изусти узбуђеним гласом – Ти си ми послао овог анђела да ме одврати од злог дела! О, ти слабашно дете, ти си победила мене, снажног човека! Никада нисам хтео да крадем, али ме је очајање на то навело. Моја деца плачу гладна, а ја, бедни отац, немам ни залогаја хлеба да их нахраним!

Наједном се зачуше кораци и узвик Смиљкиног оца, који улете у кућу:

– Шта је то овде?!

– Тата, татице, мили мој! – повика Смиљка и баци се оцу у наручје, грцајући од радости.

А онај човек паде на колена и поче да се исповеда. Рече да живи недалеко одавде, да је врло сиромашан и да је јуче дознао да су Смиљкини родитељи отпутовали. У башти је затекао Марију, везао је и у уста јој ставио мараму да не би

могла да зове у помоћ. А онда је, рече, могао да учини све што је наумио, да га ова девојчица није на време спречила. Напослетку завапи:

– Господару, немојте ме унесрећити, помислите на моју нејаку децу, немојте ме предати суду!

– Ах, оче, молим те, молим, опрости му! – узвикну Смиљка, бришући сузе.

– Нека буде тако – рече отац.

А онај човек је стајао збуњен и запрепашћен, као да не схвата шта се то догађа и с њим и с људима у чију је кућу упао те олујне ноћи.

– Ево, понесите овај хлеб и комад сланине својој деци – настави Смиљкин отац – а сутра дођите, понудићу вам неки поштен посао, али док год сте живи, запамтите да вас је од зла дела избавила молитва.

Човек се захвали и оде, а Смиљка упита оца шта га је тако брзо довело кући.

– Божја промисао, дете – одговори он. – Стрицу ти је боље, тако да му нисам био нужан, само ти је твоја мати остала тамо. Кад сам пошао, спремала се олуја, због чега сам још више пожурио. У башти сам затекао Марију, мокру од кише и полумртву од страха. Одвезао сам је и утрчао у кућу. Ето, тако је било.

Ето шта може да учини молитва.

Јован Јовановић Змај

ЛИКОВНИ И ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС

Уважени читаоци, драги пријатељи,
припремили смо нови ликовни и литерарни конкурс.

Тема је:
ЛЕП ЈЕ ОВАЈ СВЕТ

Молимо вас да радови буду самостални. Најбоље је да их доставите преко наставника или вероучитеља. На полеђини рада: читак потпис аутора, разред који похађа, име школе, име наставника или вероучитеља.

Најбоље оцењени радови (најмање три) биће награђени дипломама и књигама, остали високо оцењени радови биће похваљени.

Приспеле радове нисмо у могућности да вратимо. Задржавамо право да исте можемо да објавимо, према потреби и могућностима.

Радове доставити најкасније до 1. априла текуће године на адресу:

Црква Свете Петке, Мачковац, 37251 – Глободер

Решење задатка са 2. странице:
А - ПЕЋИНА; Б - ЗВЕЗДА; В - БОГОРОДИЦА МАРИЈА; Г- ДЕТЕ.
Коначно решење: РОЂЕЊЕ ХРИСТОВО – БОЖИЋ.

Решење задатка са 12. странице:
1. Мадагаскар; 2. Африка; 3. Мађарска; 4. Азија. 5. Индија; 6. Тара; 7. Антарктик; 8. Тиса; 9. Америка
Коначно решење: МАМА И ТАТА

Задатак из претходног броја часописа био је да препознате младунчад птице са насловне стране и да одговорите по чему нам је она корисна.

Тачан одговор је: младунци ласте. Ласта је птица селица, у пролеће долази у наше крајеве, гнезди се и изводи младе, а у јесен одлази у топлије крајеве да презими. Храни се инсектима, понајвише ситним и крупним мувама, које хвата у лету. Дневно, што за себе што за птиће које храни, може да улови на стотине мува и неких других инсеката. Већ по томе се види колико су нам ласте корисне.

Оне су занимљиве и још по много чему, али верујемо да вам неће бити тешко да пронађете и прочитате пуно више о њима.